Despre „invitația la dialog” a monahului Sava

Un cititor îmi scrie un comentariu în care mă întreabă de ce nu accept invitația monahului Sava la „dialog”, lansată la „conferință”.

Nu știu despre ce conferință este vorba și nici despre ce invitație la dialog este vorba. Presupun că la una dintre conferințele ținute, monahul Sava a lansat o astfel de invitație.

> *Monahul Sava își ține prima conferință la București în fața unei audiențe puțin numeroase*

Dacă a făcut asta, atunci la astfel de invitație am de făcut următoarele comentarii:

1. Monahul Sava nu mi-a adresat personal nicio invitație la dialog pe tema schismei pe care a făcut-o în România.

2. O invitație la dialog făcută în public poate avea scopul ascuns de a mă pune pe mine într-o poziție de om care pare a nu accepta dialogul și de a mă învinovăți, în ultimă instanță, pentru schisma pe care monahul grec a săvârșit-o în România, lucru pe care, cu părere de rău, nu pot să îl accept.

3. Înainte de a mă invita la o discuție „cu cărțile pe masă”, monahul Sava trebuie să răspundă public la cele cinci întrebări pe care i le-am pus cu prilejul conferințelor pe care le ține în România. Răspunsul la aceste întrebări ține loc de orice dialog cu cărțile pe față pe care îl putem avea.

> *Câteva teme de meditație pentru conferințele monahului Sava*

4. Monahul Sava a săvârșit în România o schismă, la care s-au asociat foarte mulți dintre nepomenitorii români, în special din Moldova și din Ardeal. Pentru ceea ce a făcut monahul Sava nu este nevoie de nicio invitație la dialog, nici cu cărțile pe masă, nici cu ele altundeva. Se cunosc foarte clar pozițiile noastre, se cunosc și sunt publice pozițiile schismatice ale grupului pe care monahul Sava l-a creat în

România. Nu este nevoie de niciun dialog. Dacă monahul Sava dorește să renunțe la ideile schismatice pe care le propovăduiește prin țară, tot ce are de făcut este să se lepede de ele și să afirme învățătura ortodoxă cu privire la limitele îngrădirii. Nu e nevoie de niciun dialog.

Trebuie:

- lepădate complet deciziile de la Roman, Satu Mare, Mestecăniș, Barajevo, Cacak și celelalte întâlniri cu sârbii ierarhului schismatic Artemie;
- cerut iertare tuturor ierarhilor mărturisitori batjocoriți de către monahul Sava și adepții săi în acest an, dar și tuturor creștinilor ortodocși români numiți la grămadă eretici;
- cei ce au intrat în această rătăcire trebuie să accepte să nu mai participe la procesul de decizie din cadrul mișcării de luptă antiecumenistă, deoarece au indus poporul într-o înșelare.

Și-a găsit gruparea Staicu-Sava-Rădeni episcop?

5. Chiar dacă un dialog între noi l-ar convinge pe monahul Sava să se lepede de ideile schismatice pe care le are și să accepte viziunea corectă teologic și patristic, este prea târziu acest pas, întrucât unii dintre cei pe care i-a hrănit cu ideile schismatice un an de zile ar zice pur și simplu „Sava ne-a trădat” și și-ar urma cursul lor schismatic. **Drumul acelora în afara Bisericii este ireversibil**.

Adept al monahului Sava consideră criticarea acestuia ca „hulă” și „luptă contra Adevărului-Hristos”

În acest moment, este de preferat ca această grupare să își urmeze destinul până când va dispărea, inevitabil, iar cei ce încă nu s-au contaminat de duhul schismatic să se orienteze către adevărata lucrare antiecumenistă din România, a părinților, teologilor și credincioșilor care merg pe calea împărătească. Pentru cei ce deja sunt irecuperabili vor da socoteală înaintea lui Dumnezeu monahul Sava și

adepții săi din România.

> *Ortodocșii nepomenitori, susținători ai „Rezoluției din ianuarie 2018”: cine suntem și cum luptăm contra ecumenismului*

Dacă toate aceste condiții sunt îndeplinite, nu mai e nevoie de nicio negociere (cu cărțile pe masă). Nu putem să negociem Ortodoxia, așa cum o fac cei ce sunt implicați în procesul de „dialog” ecumenist. Lucrurile sunt clare.

În acest moment, mișcarea schismatică condusă de monahul Sava scârție din toate încheieturile, pentru că este o organizație artificială, construită pe ambiții personale, nu pe Adevărul de credință. **Este doar o chestiune de timp (foarte scurt) până când ea se va prăbuși în mii de bucățele**. Din informațiile pe care le avem, relațiile dintre membrii acestei organizații sunt cumplite, fiind dominate de ură reciprocă, de suspiciune, de excluziune.

Există nepomenitori care nu își lasă ucenicii să se împărtășească la alți preoți, membri ai aceleiași grupări schismatice, deși îi trimit la slujbe la aceia, pentru a nu se ocupa ei de aceștia. Sunt unii care acuză de… schismă pe cei ce nu pomenesc cu formula „pe episcopul nostru…”. Există nepomenitori care consideră că preoții caterisiți de ierarhii eretici sunt caterisiți de drept, ceea ce este greșit.

Preotul Staicu, din informațiile noastre, nu a participat la Iași la conferința monahului Sava, acest lucru arătând cât de mult este iubit în Moldova. Sau poate că i s-a stricat din nou mașina :)) Se pare că nici în cercul monahului Sava nu este prea iubit. Nici nu e de mirare. Cum se spune în popor, „Dumnezeu nu doarme”, iar preotul Staicu primește exact ceea ce a oferit acestei lupte.

În timp ce acest grup schismatic este măcinat de o ură ireductibilă, noi, membrii grupului „Rezoluției din ianuarie”, suntem uniți de dragoste frățească și jertfelnică, de respect reciproc și mai ales de Adevărul ortodox. Ne continuăm lupta antiecumenistă, așa cum am început-o în 2016. Cine vrea să ni se adauge este binevenit, cu condiția să ducă lupta în Duhul Sfinților Părinți, nu în duhurile ambițiilor personale ale unora și altora.

Între timp, noi luptăm contra ecumenismului, nu contra celor care au început alături de noi lupta acum doi ani, așa cum face gruparea monahului Sava.

UPDATE: Iată mai jos câteva mesaje de la „fani” ai monahului Sava, din care se poate vedea, pe de o parte, intenția reală a acestei „invitații la dialog”, dar și „dragostea” pe care mi-o arată cei ce doresc să îmi fie parteneri de dialog.

Cetățenii din mesajele de mai jos pun invitația monahului Sava în cheia golănească a unei lupte de cartier, acreditând ideea că mie mi-ar fi frică să mă prezint la o întâlnire cu monahul grec. În realitate însă, **eu am adresat public cinci întrebări cu prilejul celor trei conferințe ale monahului Sava, întrebări teologice, la care monahul a refuzat să îmi răspundă**.

Din informații de la fața locului, la una dintre conferințe persoana care a dorit să adreseze cele cinci întrebări conferențiarului a fost „anchetată” de către organizatori, deși nu săvârșise nimic greșit, iar la alta, preotul Staicu a considerat întrebările „nefondate” și le-a aruncat la gunoi.

Oare de ce? Oare cine se teme de fapt de adevăr, eu sau cei care au evitat întrebările teologice publice adresate lor exact pe tema conferinței? Și atunci, de ce aș accepta o întâlnire cu monahul Sava? Cu ce scop? Pe ce temă?

Mesajele de mai jos arată că au o legătură între ele, deoarece sunt cumva pe aceeași temă. Adică cei ce le-au scris sunt coordonați cumva de cineva. Nu știm de cine. Păcat că legea nu îmi permite să dau și adresele false de email pe care autorii le-au dat. Acolo s-ar vedea și mai bine „smerenia”, „dragostea” și „duhul de pace” al celor care doresc să dialogheze cu noi.

Doamna din mesajul al doilea scria în denumirea contului de email exact ce spunea domnul din primul mesaj în prima frază a acestuia. Eu o numesc coordonare. Ar putea fi și ceea ce descrie proverbul american care spune că *great minds think alike* („mințile sclipitoare gândesc la fel”), dar să nu uităm că partea

a doua a proverbului spune: *but fools seldom differ* („însă proștii arareori se deosebesc unul de altul”).

Îi las pe oamenii de bună credință să își facă singuri impresia despre cine sunt „iubitorii de pace și dialog” și „ucenici ai Sfinților Părinți”. Existența lor este o consecință directă a discursului schismatic din ultimul an.

